

Maade derpaa, og i hvert Fald skylder det ærede Medlem jo Beviset.

Naar det ærede Medlem i samme Forbindelse underholder Tinget med at fortælle, at Personer med 50 000 Kroners Indtægt og derover har holdt et Møde her i Byen, hvor man udbredte sig i Jammer over Tidernes Ugunst, saa ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem sigter til; jeg ved ikke, hvor eller hvornaar et saadant Møde har været afholdt, og jeg ved i det hele taget ikke, hvad det angaar denne Sag. Jeg troede, at det ærede Medlem og hans Parti netop i denne Tid havde et levende Indtryk af de overordentlig store Vanskeligheder, som bl. a. mange af de Direktører, hvis Indtægter det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen opholdt sig saa stærkt ved under Forhandlingen om en tidligere Sag, paa nærværende Tidspunkt har som Følge af de Krisetilstande, der findes her i Landet.

Det ærede Medlem kom saa ogsaa ind paa et Omraade, hvor han er meget vel bevandret, thi det ærede Medlem har talt derom i Tide og Utide her i dette høje Ting, og Gang paa Gang har han beklaget, at de Anslag, han udfoldede overfor denne Virksomhed i 1911, ikke lykkedes. At Sukkerfabrikkerne ikke den Gang overgik til Statsdrift, beklagede det ærede Medlem i overordentlig høj Grad, men det vilde dog være ganske mærkværdigt, om man ved at føre Sukkerfabrikkerne — eller de forskellige andre Virksomheder her i Landet, der efter det ærede Medlems Formening har en fortrøstet og monopolagtig Karakter — over til Statsdrift, skulde kunne naa til at billigøre Produktionen. Hvis dette skulde vise sig at være Tilfældet, maatte Metoderne for Statsdrift i hvert Fald blive af en helt anden Beskaffenhed, end de hidtil har været, thi der er dog vist intet Medlem i denne Sal, som har set det offentlige drive Erhvervsvirksomhed, uden at den er blevet overordentlig dyr og har ført til Underskud, som Skatteyderne maatte betale. Et typisk Eksempel i saa Henseende kan det ærede Medlem jo indhente ved at give sig til at undersøge de Erhvervsvirksomheder, som drives af Københavns Kommune, og de økonomiske Resultater, Kommunen har faaet ud af denne Drift. Med Hensyn til den Prisbillighed, som kan opnaas gennem en saadan Drift, kan det ærede Medlem faa en levende Forestilling ved at undersøge Københavns Kommunes Fiskeudsalg og de Priser, som der betales.

Jeg skal indskrænke mig til disse Udtalelser og slutte med at bemærke, at for saa vidt dette Lovforslag henvises til Be-

handling i det Udvalg, hvortil Regeringsforslaget om uretmæssige Prisaftaler og Venstres Forslag om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed er henvist, saa vil vi naturligvis i Forhandlingen om alle Sagerne deltage med det Formaal, hvis det maatte vise sig, at Erhvervslivet lider af Skævheder, som kan afhjælpes gennem lovgivningsmæssige Indgreb, at tilvejebringe en Ændring paa disse Omraader, under Forudsætning af at det kan gøres, uden at der paa anden Maade sker Skade overfor det Erhvervsliv, som vor økonomisk Velfærd dog afhænger af, og som det er enhver Pligt at bidrage til at fremme med de Midler, der staa til hans Raadighed.

Fraenkel: Som allerede bemærket af andre Talere er det jo ikke første, men tredje Gang, at dette Lovforslag er til Behandling her i Tinget, og de andre to Gange har jeg ikke været mindre klar over, end jeg er i Dag, at Lovforslaget i den foreliggende Form tog et hel forkert Sigte, og at det, naar det skulde behandles saaledes, at der kunde komme noget ud af det, maatte lægges an paa en helt anden Maade, end de ærede Forslagsstillere har gjort, idet de ikke er naaet ind til Kærnen i Spørgsmaalet. Der er da Anledning til at spørge mig, hvorfor jeg saa ved tidligere Lejligheder ikke har ydet mit Bidrag til at faa Spørgsmaalet lagt frem, saaledes som jeg mente det burde lægges frem. Det har jeg ikke gjort, fordi jeg for en Gangs Skyld spurgte mig selv: „Hvad kan det nytte?“ Det vilde kræve en bredt anlagt og meget lang Udredning, som jeg ikke tænkte mig, der egentlig var rigtig Interesse for her i Tinget. Den maatte nemlig være endnu længere end den allerede ret lange, jeg har i Sinde at give her i Dag, for selv den bliver ikke udtømmende, og jeg mente, som sagt, ikke at have sporet nogen Interesse her i Tinget for at gaa ned i Bunden af Sagen. Derfor undlod jeg det, tog Lovforslaget saaledes, som det var forelagt, og ydede mit Bidrag til at faa det bedst mulige ud deraf. Hvis jeg husker ret, antydede jeg, at det skulde gribes an paa en anden Maade. Jeg har ikke set mine tidligere Udtalelser efter, for jeg vilde netop i Dag staa fuldstændig fri af dem, men jeg tror nok, jeg gav en Antydning i den Retning, men derudover kom jeg ikke. I øvrigt ydede jeg mit Bidrag i Form af en Række Ændringsforslag, som jeg naturligvis maa ty tilbage til nu, for saa vidt man skulde beslutte sig til at fastholde Lovforslaget i den Form, hvori det her er forelagt.

Skal vi nu ind paa selve Proble-